

Vrouwen en de huisarts

Vrouwen en huisartsen hebben iets apart met elkaar. Vrouwen gaan vaker dan mannen naar de huisarts. Bovendien komen bepaalde problemen of aandoeningen voornamelijk of zelfs uitsluitend voor bij vrouwen. Daarbij gaat het niet om kleine verschillen: zowel in kwantitatief als in kwalitatief opzicht zijn in talrijke onderzoeken in uiteenlopende landen consistente en belangrijke verschillen gevonden tussen mannelijke en vrouwelijke bezoekers van huisartsen. Overigens moet wel aangetekend worden dat er tussen de diverse groepen vrouwen onderling ook grote verschillen bestaan.

Het geconstateerde man-vrouw onderscheid in bezoek aan de huisarts wordt door niemand betwist. Pas bij de interpretatie van de feiten ontstaan er verschillen van mening.

In het vorige nummer van *Huisarts en Wetenschap* heeft Toine Lagro-Janssen gewezen op de samenhang tussen de hogere medische consumptie door vrouwen en hun biologische functies en maatschappelijke positie. Bovendien is zij stil blijven staan bij de vraag in hoeverre de positie die vrouwen in sociaal-cultureel opzicht bekleeden, hun hulpvraaggedrag beïnvloedt. Een dergelijke beschouwing vraagt meer inzicht in het bijzondere karakter van de medische consumptie van vrouwen en heeft consequenties voor het professioneel handelen van huisartsen. Er kan echter geen pleidooi uit worden afgeleid voor een unieke positie van vrouwen in de praktijkpopulatie van de huisarts. Vrouwen zouden daarmee niet gediend zijn. Bovendien staat een dergelijke opvatting op gespannen voet met de principes die ten grondslag liggen aan de huisartsgeneeskunde. Dit laat overigens onverlet dat men zich in de praktijkuitoefening in zekere mate kan profileren in de richting van een bepaalde problematiek of doelgroep, zolang de essentiële kenmerken van het huisartsgeneeskundig handelen daardoor niet in het gedrang komen.

Het respecteren van het algemene karakter van de huisartsgeneeskunde heeft er, waarschijnlijk impliciet, toe geleid dat er van *Huisarts en Wetenschap* tot dusver geen speciaal vrouwennummer is verschenen. De samenstelling van de (vrijwel geheel mannelijke) redactiecommissie is daar wellicht ook niet vreemd aan. Met het verschijnen van dit nummer is hier op bescheiden wijze verandering in gekomen. Door een spontane ontwikkeling in het aanbod van manuscripten behelzen alle artikelen in dit nummer vrouwen-gerelateerde onderwerpen.

Onbedoeld is het accent daarbij op de regio onder de gordel komen te liggen. De plaats van de bevalling,

urine-incontinentie bij vrouwen, verzakkingen en de behandeling ervan met het pessarium, en het pessarium occlusivum zijn, ieder voor zich, belangwekkende huisartsgeneeskundige onderwerpen, maar vormen in combinatie een al te eenzijdige invalshoek om deze aflevering als vrouwennummer de geschiedenis in te doen gaan. Vrouwen en huisartsen hebben meer met elkaar.

Frans Meijman

ICHPPC-2-defined

Wanneer huisartsen wetenschappelijk werk willen verrichten en wanneer zij op wetenschappelijk niveau ondubbelzinnig met elkaar en met anderen willen kunnen spreken, is een van de eerste vereisten dat er duidelijkheid bestaat over de gebruikte begrippen. Het beleid van de redactiecommissie van *Huisarts en Wetenschap* is er steeds op gericht geweest, deze duidelijkheid zoveel mogelijk te bevorderen. Zo is in de loop der jaren in dit tijdschrift veel over het classificeren van gezondheidsproblemen gepubliceerd, en werd ook een Nederlandse vertaling van het vigerende internationale classificatiesysteem – de International Classification of Health Problems in Primary Care – verzorgd.

Het verheugt de redactiecommissie dan ook bijzonder dat de WONCA thans een nieuwe editie van de ICHPPC-2 het licht heeft doen zien, waarin niet alleen de vertrouwde – en ongewijzigd gebleven – classificatie is opgenomen, maar ook de „definities” van de belangrijkste gezondheidsproblemen waarmee de huisarts wordt geconfronteerd. Het gaat hierbij niet om diagnostische criteria, maar om criteria waaraan voldaan dient te worden, wil men een bepaald gezondheidsprobleem in de vorm van een bepaalde classificatie coderen. De definities vormen aldus een belangrijk hulpmiddel bij het toepassen van de ICHPPC-2.

De WONCA verdient alle lof voor het tot stand brengen van dit belangrijke boek. Er kan geen twijfel over bestaan dat de ICHPPC-2, mede dankzij deze uitgave, het toonaangevende classificatiesysteem voor wetenschappelijke onderzoek op het gebied van de huisartsgeneeskunde zal zijn.

ICHPPC-2-defined is tot stand gekomen met steun van de Wereld Gezondheids Organisatie en is uitgegeven door Oxford University Press.

Classification Committee of WONCA. ICHPPC-2-defined (International Classification of Health Problems in Primary Care). 3rd ed. Oxford, etc.: Oxford University Press, 1983; 214 bladzijden, prijs £ 10.-.